

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJASKA 16 DIN, NEDIJASKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELJSKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 27. MAJA 1938.

ŠTEV. 37.

Mladina v Švici za čistost

Pod geslom »Čista mladina — močan narod« se je v nemškem delu Švice začela akcija, da se mladina ohrani čista in da se zave svoje velike npravne odgovornosti v tej stvari pred Bogom in pred narodom. Vodstvo akcije je prevzela Švicarska katoliška mladeniška zveza.

V prvi polovici tega leta je akcija priredila številne tedenske tečaje; udeležilo se jih je okrog 20.000 fantov. Na zborovanjih in v predavanjih so mladenci pojasnili, kako velika je njih odgovornost za bodočnost naroda. Najučinkovitejši tedenski tečaj je bil na Veliki teden v Luzernu. Govore je imel večinoma škof Franc von Streng.

O postu so izpeljali plakatno akcijo, ki je Kristusovo besedo proti pohujševanju mladine učinkovito ponesla v sredo javnosti. Večerne prireditve in razširjanje dobre literature so dopolnjevale to očiščevalno delo.

Domovina in Cerkev vas potrebuje in kliče vašo mladost. Od vas pričakujeta, da boste od starejših prevzeli dediščino preteklosti, jo obogatili in zopet izročili naprej.

Kardinal Mercier.

Biti s papežem se pravi, biti s Kristusom Iz nagovora Pija XI. romarjem z Malte 22. avgusta 1929.

»Glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Komu je to Kristus dejal? Kajti, če smo s tistimi, katerim je te besede rekel, potem za gotovo vemo, da smo tudi z Njim.

Kristus je rekel te besede apostolom in sv. Petru, in to se pravi: škofom in papežu.

Glejte, to je smernica, da jo boste vedno našli:

Biti s škofi in s papežem pomeni biti s Petrom, s Cerkvijo, z Jezusom Kristusom.

Kako silno enostavno in veličastno: treba je biti s škofi, s Petrom, s papežem! Tako boste varni pred močjo nasprotnih sil, tako boste z Jezusom Kristusom!

Kaj pa se to pravi, biti s škofi in s papežem?...

Biti s škofi, se pravi: priznati njihovo avtoriteto. To se pravi, v škofih priznati glasnike Jezusa Kristusa, ki jim je rekel: Pojdite in učite! To se pravi, ubogati jih, pripoznati njihovo avtoriteto in poslanstvo ne samo teoretično, ampak tudi praktično, podpirati jih velikodušno pri njihovi pastirski skrbi za duše, za katere bodo morali Bogu dajati odgovor.

Biti s škofi, se pravi dalje: **biti s papežem, škofom vseh škofov.** Jezus Kristus je hotel tako, on, ki je pravi Pastir vseh duš, ki je vse odrešil.

Biti s papežem je nujno potrebno, kajti kdor je z njim, ta je s samim temeljem Cerkve. Njega in nanj naslonjene Cerkve peklenške sile ne bodo premagale.

Kdor ne bo stal pod papeževim varstvom, bo premagan!

Biti s papežem, ne pomeni drugega, kakor sprejeti to, kar on uči, izvesti to, kar priporoča.

Kaj naj pomenijo drugega Kristusove besede?

Vsem vernikom je možno vedeti, kaj hočejo in priporočajo škofje, ker ti živijo sredi med njimi, živijo njihovo življenje — in treba jim je samo prisluhni.

Tudi je vsem vernikom lahko vedeti, kaj misli, hoče, ukazuje in priporoča papež. On sam pogosto govori vsem vernikom cele velike katoliške družine, še pogosteje pa govori po osebah škofov, ki so pooblašteni tolmači njegove misli in morejo zato dati zagotovilo o mnenju papeža, ki se naravno obrača nanje, kakor se glavni poveljnik obrača na poveljnike posameznih oddelkov.

Če pridejo trenutki kake negotovosti, je treba paziti samo na to, kaj pravijo škofje, zbrati vse to s posebno marljivostjo; za vse, kar se drugače govori, pa velja: **nolite credere! — ne verjemite!**

angleški literat in borbeni katoličan

Anglija nam je v zadnjih desetletjih dala vrsto izrazitih katoliških pisateljev, ki so pokazali, da je v katoliškem prepričanju toliko življenjske sile, da more zajeti vsa področja duševnega ustvarjenja.

Med temi pisatelji zavzema odlično mesto Hilaire Belloc. Ta je bil med svetovno vojno eden najbolj priljubljenih pisateljev, ki je z uspehom vzpodbujal svoje rojake, naj vztrajajo v težkih dneh preizkušnje. Z najrazličnejšimi sredstvi je vplival svojemu narodu novega poguma, ki čisto pomeni prav toliko kot zmaga.

VELIKI USPEHI

Belloc se je posvečal predvsem dvojni skrbi: širil je katoliške ideje in skrbno se je bavil z zgodovinskim raziskovanjem; pri tem mu je izvrstno služil njegov možat in kremeniti sloj. Njegova dela so prodrla tudi med najširše ljudske plasti, kar je za angleške razmere nekaj nenavadnega. Angleški katoličani si ne morejo pridobiti pravega vpliva na svoje anglikanske rojake, ki se poučijo o katolicizmu rajši pri francoskih, italijanskih ali sploh pri kakih tujih katolikih, kakor da bi se zanesli na domače katoličane. Zaradi spopadov, ki jih je imel s svojimi nasprotniki, je Belloc eden najbolje-vitejših angleških katoliških pisateljev. On se boju z nasprotniki katolicizma nikoli ni izogibal, kot kažejo njegovi napadi na zgodovinarja Gibbona in druge nasprotnike katoliškega svetovnega nazora.

KNJIGA O ŽIDOVSTVU

Po svetovni vojni je Belloc napisal »Jude«, dobro premišljeno delo o judovskem vprašanju z npravnstvenega stališča. Na krščanski svet se je pa obrnil z ognjevitim klicem v knjigi »Evropa in vera«, kjer napoveduje prihod temnih časov nazadovanja, ki imajo priti kot prokletstvo iz zmešnjav sodobne Evrope.

PISEC ŽIVLJENJEPISNIH ROMANOV

Posebno velik odziv je Belloc vzbudil s svojimi življenjepisnimi romani. Jasno je orisal več zgodovinsko pomembnih osebnosti, kot so Jeanne d' Arc, kralj Jakob II. Angleški, kardinal Wolsey, kardinal Richelieu, nadškof Cranmer on Marlborough. V teh delih je zdaj pokazal srd bojevitega nasprotnika kot pri Cranmerju, voditelju angleške reformacije, zdaj čudovito moč občutja kakor na primer v literarnem spomeniku zadnjemu angleškemu katoliškemu kralju.

Hrvatska znanstvena revija o dr. Ušeničnikovih izdajah v „Naši poti“

V 2. številki letošnje »Bogoslovne smotre«, glasila hrvatske bogoslovne akademije v Zagrebu, je priznani hrvaški filozof Stjepan Zimmerman napisal poročilo o dr. Ušeničnikovem »Dialektičnem materializmu« ter o »Katoliških načelih«. Radi njegove pomembnosti ga tu v celoti ponatiskujemo:

Kar Ušeničnik napiše, to je najboljšo. S tem je kritika o njem končana. Kako srečni so tudi majhni narodi, če imajo take kulturne velikane!

K tej trditvi me je nagnilo branje najnovejših med deli, ki jih je Ušeničnik dosedaj spisal na polju filozofije. Po njih dobiva zelo sodobna zbirka »Naša pot« prvovrstno znanstveno vrednost. Ti spisi so sicer namenjeni splošnemu pouku, a kljub temu pričajo o metodično zavestni, samostojni in globoki piščevi sposobnosti. Kdor hoče vedeti, kaj je »dialektični materializem«, mu ni treba iskati boljše knjige od te, ker je ne bo našel. Informativna in kritična. — »Katoliška načela« so 3. zvezek »Knjige načel«. Prvi zvezek (1934., »Načela o načelih«, N. p. V.) je pojasnil načela; drugi (1935., »Načela naravne življenjske modrosti«, N. p. IX.) razpravlja o filozofskih nazorih o življenju; tretji zvezek (384 str.) govori o Bogu, Kristusu, Cerкви ter o vsem, kar spada k sodobnemu katoliškemu gledanju na svet in življenje.

Blagor vsakomur, ki to čita in si v življenju prisvoji!

PROTI NAPADOM NA VERO

V »Survivals« opisuje Belloc preživele oblike napadov na Cerkev v zgodovini in naravoslovnih znanostih. Za največje sovražnike katolicizma označuje nacionalizem, antiklerikalizem in duh časa.

V »New arrivals« pa takole govori o novih voditeljih boja proti Cerкви: »Ljudje, ki veselo kramljajo o smrti, ljudje, ki imajo radi disharmonijo v glasbi, ljudje, ki dajejo v slikarstvu in kiparstvu prednost gredemu, ljudje, ki javno priznavajo svoj dvom, ljudje, ki si prostovoljno izmenjujejo žene med seboj, ljudje, ki to, kar mi imenujemo zablode, cenijo, ljudje, ki jim je čast nespamet.«

BELLOCOVE POEZIJE

Bellocov svetovni nazor se jasno odraža v njegovih duhovitih delih, kot so na primer »Survivals and New arrivals« ter »Katoliškovi eseji.« Najbolj svojski čar pa prikaže vendar v svoji liriki. V baladah in sonetih se vzdigne njegova borbeno moč in njegov pesniški duh najvišje. Na anglikanskega škofa v Birminghamu, ki se je žaljivo izražal o Materi božji, je naslovil balado, v kateri na mojstrski način pokaže svoj prezir in zasmeh do oholega anglikanca. — Pri nas doslej še nismo slišali takih balad, pač pa na žalost že nekaj prav nasprotnih.

LEGIJA KRISTUSA KRALJA

To je nova organizacija, ki jo je zamislil Francis C. Kelley, nadškof v Oklahomi. Člani legije se morajo s častno besedo zavezati, da jim bo Kristus vzor življenja, da bodo zvesti podaniki Kristusa Kralja in da si bodo viteško prizadevali, širiti njegovo kraljestvo. Na te dolžnosti jih opominja posebna molitev, ki jo morajo vsak dan moliti. Organizacija sprejema za člane tudi nekatoliške kristjane. Zaenkrat se bo udeleževala v mejah imenovane nadškofije, a če se bo tam dobro obnesla, se bo razširila po vsej Ameriki.

KOMUNISTIČNA ŠOLA V NEW YORKU

Obstaja že skoro 15 let. Ustanovljena je bila l. 1923. V teh letih se je trajno razvijala. Letošnje jesen se je vpisalo vanjo 10.000 slušateljev. Njen glavni namen je, izvežbati zadostno število učiteljev in voditeljev komunistične mladine, katere starši so v komunistični stranki, obenem pa vzgojiti dobre agitatorje za širjenje komunizma.

Učitelji so v borbi preizkušeni komunisti. Nagrada za najboljšega učenca v razredu je zastonski obisk Sovjetije.

OB EVHARISTIČNEM KONGRESU V BUDIMPEŠTI

Budimpeštanski kongres je znamenit že zato, ker je po več desetletjih prvi mednarodni evharistični kongres, ki se vrši sredi Evrope in blizu nas.

Velike priprave.

V Budimpešti in po vsej Ogrski se že vse leto vršijo priprave. Madžarski državni upravitelj Horthy je sprejel pod svojo streho papeževega legata. V kraljevi palači, kjer se hranita roka in krona sv. Štefana, pa je pripravljeno stanovanje za šest inozemskih kardinalov. Madžarska država se je odločila, izdati za ta kongres posebne poštne znamke s simboli svete Evharistije in s slikami raznih svetnikov. Odbor za kongres je izdal mnogo umetniških vzorcev in letakov, katerih slike lepo izražajo vodilno misel kon-

gresa, da je Evharistija vez krščanske ljubezni.

Želja sv. očeta

Sv. oče Pij XI. želi, naj bi bil ta kongres sprava in zadoščenje za mednarodno brezbožniško gibanje. Z vsemi močmi in z vsemi silami se bore satanovi privrženci zoper vse, kar je božjega. V radiu, v literaturi in v umetnosti vsak dan bolj sramote Boga. Zato moramo vsi, ki gledamo ta splošni boj zoper Boga, dati pred vsem svetom zadoščenje Njemu, ki se je za nas ves žrtvoval na križu. Svetovni evharistični kongres sredi Evrope, kjer se brezbožniki toliko trudijo, da prevržejo sedanji red in mir, naj bo protest vseh narodov, ki so zvesti najvišjemu kralju, zoper ta strahotni in krvavi boj oboroženih in organiziranih brezbožnikov.

V znamenju krščanske ljubezni

V tem odporu vseh milijonov zvestih Kristusovih src pa naj se kaže in zrcali čista in prava krščanska ljubezen. Evharistični kongres se ne bo vršil ne v znamenju orožja ne v znamenju krvi. Krščanska ljubezen med vsemi narodi naj v bodoče prepreči krvave vojne! Mir med narodi bo mogoč le s pomočjo svete Evharistije, ki bodi v teh težkih časih vsem narodom zanesljiv porok miru.

Boljševizem in judovstvo

V komunistični Rusiji živi po precej zanesljivih računih blizu 3 milijone Judov. Oni Judje, ki vsaj javno svoje vere ne kažejo in odklanjajo sionizem kot znak svoje narodnosti, imajo tako sedaj kakor prej dostop v vladajočo plast sedanjega režima. Mnenje, da bi imel Stalinov krvavi teror protisemitski značaj, se je že zdavnaj izkazalo kot zmotno.

Neka judovska brzozjavna agencija je pred kratkim objavila statistiko ljudskega komisariata za pok. Po tej statistiki štejejo sovjetske univerze nič manj kakor 82.300 judovskih slušateljev proti 2.000 leta 1917; dalje 424.900 judovskih srednješolcev proti 51.000 pred komunističnim prevratom in končno 30.900 judovskih dijakov na tehniških visokih šolah, medtem ko ni leta 1917. na njih študiral niti en judovski dijak.

V celoti uživa sedaj v Rusiji 538.000 mladih Judov in Judinj višjo šolsko izobrazbo, medtem ko jih je leta 1917 le 53.000 obiskovalo srednje in visoke šole.

Če bi imelo nejudovsko prebivalstvo Rusije z Judi sorazmeren delež pri višji šolski izobrazbi, potem bi moralo biti v Sovjetiji okrog 25 milijonov nejudovskih srednješolcev in visokošolcev z ozirom na število prebivalstva, ki znaša po zadnjem ljudskem štetju 161.232.300.

Toda tudi če domnevamo, da je število 3 milijonov Judov za sovjetsko Rusijo in Ukrajino prenikzo postavljeno, vendar ostane dejstvo velikanskega predpostavljjanja judovskega elementa v Rusiji.

Torej moremo popolnoma upravičeno govoriti o gospodstvu neznatne judovske manjšine nad 160 milijonskim narodom.

DELO PIJA XI.

ZA ZEDINJENJE VZHODNIH CERKVA

Na zborovanju Pax Romane v Atenah je podal njen tamkajšnji voditelj Giovanni Di Lernia kratek pregled o delu Pija XI. za zedinjenje vzhodne in zapadne Cerkve.

Papež, ki je imel kot nuncij v Varšavi priložnost, da je vzhodno Cerkev osebno spoznal, je kazal vseskozi, odkar je zasedel prestol sv. Petra, posebno ljubezen do 180 milijonov pravoslavnih kristjanov. Začel je z veliko akcijo za stradaljoče otroke v Rusiji in s prizadevanjem za rešitev preganjanih škofov in duhovnikov ruske Cerkve. Vedno je strogo pazil na to, da ostanejo jezik in običaji posameznih vzhodnih cerkvenih obredov ohranjeni in da se jih Zapad vedno bolj uči razumeti. Prvi važni korak v tej smeri je bila ustanovitev vzhodnocerkvenega seminarja sv. Bazilija v Lillu za vzgojo duhovnikov rusko-orientalskega obreda (1923). V istem letu je povzdignil sirsko-malabarsko Cerkev v samostojno cerkveno provinco, s tem da je štiri apostolske vikariate izpremenil v stalne ško-

fovske stolice. L. 1924. so dobili Rusini v Združenih državah lastno eparhijo in letos uniatski Albanci na Siciliji samostojno škofijo.

Sem spadajo še na novo urejene redovne veje benediktincev, jezuitov itd. z vzhodnim obredom in pa ustanovitve številnih zvez in zborovanj, ki imajo namen pospešiti zopetno zedinjenje n. pr. shodi na Velehradu, v Lublinu itd.

Poseben pomen ima ustanovitev in izgraditev vzhodnih zavodov v Rimu, ki služijo vzgoji duhovščine uniranih Cerkva. Taki zavodi so etiopski, ruski, rumunski in rusinski kolegij. Že dalj časa obstoječi Vzhodni zavod v Rimu, posebno s svojo znamenito knjižnico, odprto l. 1930., je bil povzdignjen v prvo svetovno središče za raziskovanje vzhodnih Cerkva. Krono dela tvori na papeževo pobudo započeto kodificiranje orientalskega cerkvenega prava, ki predstavlja zbirko vseh obredov, običajev in pravnih norm vseh vzhodnih Cerkva.

Resničnih mož in enkrat na skali stoječih ne omaja — ne rečem rahla sapa, — marveč niti veter in ne vihar; njih duha ne mečejo v dvomu in negotovosti razna domnevanja kakor sunki vetra in ne zadene jih očitek, da svoj sklep lahkomiselnostjo menjavajo.

Sv. Ciprian

Mladinski svetovni kongres v New Yorku

Za konec letošnjega avgusta se pripravljajo svetovni mladinski kongres za mir v New Yorku. Ta firma nam je že dobro znana in vemo, koliko je vredna: ves svet naj bo tako neumen, da se razoroži zato, da potem v miru lahko izbruhne najbolj krvava, svetovna revolucija krvoločnega komunizma!

Tako dobivamo sedaj — po bruseljskem kongresu 1934. in ženevskem kongresu 1936. — tretji kongres, ki poziva mladino vsega sveta na to takozvano »borbo za mir«. Kot vedno ob podobnih prilikah je tudi topot katoliška mladina izrecno vabljen in zelo zaželena.

JUGOSLOVANI V ŽENEVI L. 1936.

Na zadnji mirovni komediji v Ženevi l. 1936. je bilo osem mladeničev iz Jugoslavije in sicer pet Srbov in trije Hrvatje, ki pa niso bili iz vrst hrvatske katoliške mladine, katera je zakrinkani boljševiški kongres popolnoma odklonila.

Tudi slovenski komunisti so si prizadeli mnogo truda, da bi spravili v Ženevo delegacijo vseh slovenskih študentov. Pri tem jim je dolgo časa z vso močjo pomagalo tudi »Jutro«, ki je kongres hvalilo in priporočalo.

Toda katoliški študentje so bili že toliko samostojni in poučeni, da so vedeli, da komedijo uprizarja točno po načrtu kominterni. Zato so udeležbo odločno odklonili in vso zadevo v svojih glasilih razkrinkali tudi pred ostalim dijaštvom.

Tako slovenske mladinske delegacije v Ženevo ni bilo na žalost marksističnega glasila »1551«, slovenska katoliška mladina pa je z veseljem ugotovila, da je takrat še tako močni kominterni spodletela zopet ena njena zvijača.

OBSODBA ŽENEVSKEGA NADŠKOFA

Stališče katoliške mladine, ki je odklanjala kongres je dobilo popolno zadoščenje. Marius Beson, škof Lozane, Ženeve in Freiburga je h kongresu, ki se je vršil v njegovi škofiji, izjavil, »da bo ženevski kongres, kakor tudi vrsta drugih sličnih zborovanj,

delal za okrepitev tiste politične in svetovnonazorne ideologije, proti kateri sem jaz kot nasprotnik vsake dvomnosti v svoji vesti dolžan, se z najskrajnejšo energijo boriti.« Ta izjava je jasen dokaz, da smo kongres po vsaj pravici zavračali.

PRAVO LICE KONGRESA

Pa tudi potek ženevskega kongresa je pokazal, kako upravičeno je bilo nezaupanje katoličanov. Na kongresu se je producirala sovjetska delegacija in rdeči Španec, ki je — mogoče tudi v prilog miru? — iskal pomoči za boljševiško vojsko v rdeči Španiji.

Tu se naenkrat fraze nehajo, in brez sramu se razkrije pravi namen — vojska do iztrebljenja proti vsem, ki niso komunisti; besedičenje o miru pa naj služi samo za uspanje tistih, ki bi se sicer nasilju z močjo upirali.

TUDI V NEWYORK VABIJO ZOPET KATOLIČANE

Od 18. do 25. avgusta 1938. pa naj bi se vršil zopet nov kongres in sicer to pot v Ameriki v senci kapitalističnih nebotičnikov New Yorka. Pripravljalni odbor se je s svojimi vabili na ta »nepriestranski mladinski mirovni kongres« obrnil tudi na več katoliških mladinskih organizacij v raznih deželah.

Toda odgovori na ta vabila najbrž prirrediteljem niso naredili veselja. Mednarodna katoliška dijaška zveza Pax Romana je odgovorila v precej dolgem pismu, v katerem pravi med drugim: »Udeležba katoliških organizacij pri tem kongresu in tem gibanju bi se samo zlorabila za propagando idej, ki so našim krščanskim idejam nasprotne, za mir pa čisto tudi nevarne. Naše naziranje o miru in naše delo zanj bomo obravnavali na prihodnjem kongresu Pax Romane.«

Vabilo so dobili tudi žosisti, ki so odgovorili v enakem smislu. Torej bodo tudi letos v vročem avgustu svojo komedijo morali odigrati brez katoliške mladine.

NAŠ SVETOVNI KONGRES ZA MIR.

Nas Slovencev v New York še niso vabili, mogoče se jim zdimo

prerevni, da bi mogli založiti z denarjem proletarsko delegacijo za tako dolgo pot in drago bivanje v kapitalistični deželi. Še bolj verjetno pa je, da imajo voditelji »mirovnih kongresov« že prve občutke o bližajoči se smrti njihove stvari in zato upada njih delavnost. Končno pa je tudi mogoče, da se kak obupani klicar za mirovni kongres še dvigne in začne zbirati »vso slovensko mladino brez ozira na vero in prepričanje«.

Toda v srcih slovenske katoliške mladine je že zdavnaj tak dan, da se za zakotne kričaje ne zmeni. Slovenska katoliška mladina bo povedala svojo besedo o miru na svojih domačih tleh, na mednarodnem kongresu Pax Romane.

LISTNICA UREDNISTVA

Mladi borec. V svojem prvem pismu obžalujete, da Borci »izhajajo v tako pičlem obsegu.« Mi smo sami že preiščevali o povečanju lista. Vendar moramo pripomniti, da obseg Borcev ni tako majhen, kakor se zdi Vam in mnogim drugim. Ta videz je očividno varal tudi »Dejanje«, ki nas je počastilo z imenom »srednješolski listič«. Zadeva se nam je zdela nekoliko zanimiva, pa smo izračunali obseg enega letnika »Dejanja« in pa »Mladih Borcev«. Da bo primerjava bolj gotovo pravična, smo za podlago vzeli drugo številko »Dejanja«, ki šteje 40 strani (prva šteje le 32). Račun je pokazal, da vseh deset števk enega letnika »Dejanja«, tudi če bodo vse ostale po 40 strani, ne znese več kakor en letnik »srednješolskega lističa«.

Videz vara zato, ker Borci izhajajo na štirih straneh, čitatelji pa pozabijo, da to znese mesečno kakih 18 strani, ki so pa znatno večje kot pri »Dejanju«.

Utegnilo bi se seveda za izrazom srednješolski listič skrivati to, da so »Mladi borci« — list za mlade. Torej recimo nekolikanj posmeha mladosti naše čitajoče publike. To bi bilo kar pikantno, če pomislimo, kakšne orgije slavospevov mladosti so počenjali baš ti zdaj že ne več tako mladi nekdanji mladi.

Če bi pa v tistem nazivu ne bil mišljen obseg, ampak bolj tehtnost lista, pa sodbo prav mirnega srca prepuščamo zgodovini, pa naj gre za vsebinsko tehtnost člankov ali za njih učinkovitost na bodoče življenje in kulturo slovenskega naroda.

Isti. Prejeli smo tudi Vaše drugo pismo in pričakujemo končnega odgovora.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (A. Trontelj).